

La oss reise oss og høre det gode budskapet om det som skjedde da Jesus ble født, slik som det står skrevet i Lukasevangeliet i kapittel to.

Prekentekest: Luk 2,1-20

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben.

Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Slik lyder det hellige evangelium.

Jeg har tenkt å begynne denne prekenen med et spørsmål. Hva handler jul om? Det er sagt at jul handler om å være snill og god. Jul handler om å dele med hverandre, gjøre noen glade. Vi vet det er mye glede i å få gaver, men det er kanskje enda mer glede i å gi når noen blir glad for det en får. Jul handler også om god stemning, god mat og tradisjoner. Jul handler om familieidyll, vi synger julesanger om engler som daler ned i skjul og om fred på jord. Likevel vet vi at det er ikke fred overalt på jord, og det er heller ikke fred i alle hjerter, selv på julekvelden.

For mange er nok julen først og fremst stemningen og tradisjonene, alt en elsker og har kjær og som minner om barndommens jul. Jeg vet ingen høytid som skaper så mye stemning som jul. For mange er det kun gode følelser, og for noen er julen en tung tid, kanskje er det én stol som står tom. Det merkes så spesielt i høytiden.

Så, hva handler jul om? Svaret finner vi i denne adventskalenderen. Enhver adventskalender har 24 luker, i alle fall slik jeg husker adventskalendere. Så var det i min barndoms adventskalendere gjerne en stigning underveis. I noen kalendere ble lukene større og innholdet mer spennende etter som dagene gikk. Kanskje er det slik også i dag. Her er vi ved selveste luke 24.

I denne kalenderen er det slik at etter hvert som dagene går, har mer og mer av det ytre tilbehøret til julen blitt borte. Hva har vi så igjen? Feire vi jul for å feire stallen i Betlehem, gjeterne på marken, Maria og Josef og de vise menn fra Østerland? Nei. Hva blir igjen når også dette julekortmotivet blir borte? La oss se! Det vil si, før vi ser må jeg fortelle at barn på Nygård barneskole før jul tegnet 27 veldig fine tegninger av juleevangeliet. Disse ble vist fram på skjermene i løpet av skolegudstjenesten før jul. Bak luke 24 skjuler det seg den tegningen som viser juleevangeliet mest rent og nakent og skrellet for ytre staffasje. (Tegning)

Så naken og hjelpeløs kom Gud til vår jord, overgitt i menneskers hender. I en salme vi synger hver jul, står det: «Så enkelt og stille kom Gud til vår jord. Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror. Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik, men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.»

Gud lot sin enbårne Sønn bli født som et menneskebarn for at vi mennesker skulle få mulighet til å bli født som Guds barn. Dette er hva jul handler om. På tegningen ser vi hvor naken og sårbar Gud lot sin Sønn overgis i menneskers hender.

På tegningen vender han seg mot oss som om det er vi som skal ta imot ham, du og jeg. Og her er vi vel egentlig ved selve poenget. Jul er gavenes store høytid. Men Jesus er Guds gode gave til oss alle, hver og én. Den første gaven vi fikk var livet. Det har vi verken bedt om å få eller kunnet velge. Den andre gaven setter oss på valg. Vil vi ta imot Jesus i våre liv?

Den voksne Jesus skulle siden forkynne i samtale med en som het Nikodemus, at ingen kan se Guds rike uten å bli født på ny av vann og Ånd. (Joh 3) Siden innstiftet Jesus den kristne dåpen som den nye fødsel i nettopp vann og Ånd. Dette er det ene, og her har de fleste av oss fått vår start i dåpen.

Det andre er at denne nye fødselen gir et nytt liv som vi må la få gode levekår. Vi må selv velge å leve dette livet i tro og tillit til Jesus, ellers så vil det dø av underernæring og vi eier det ikke lenger. Det er gavens dype alvor at vi kan ta imot, eller vi kan la det være. Til det nye livet har Gud gitt oss sitt Ord som rettesnor og Gud har gitt sin kirke nådens midler, alt dette som vi trenger til liv og salighet. I Jesu Kristi kirke på jord, eier vi det gamle evangeliet som den mest dyrebare skatt, en skatt som er gitt for at den skal deles.

Nå vet vi hva jul handler om. Gud lot sin Sønn bli født inn i vårt jorde-rike for at vi skal kunne bli født inn i Guds himmelrike og leve det nye livet allerede nå. Så er det også sagt at jul handler om å være snill og god, at jul handler om å dele med hverandre og gjøre noen glade. Også det hører med.

Så vet vi at denne julen, som alle juler før, leses evangeliet om Frelserens fødsel over hele vår jord. Hos oss har vi varme hus. Vi har julemiddag som venter, og mange får gaver i overflod. Så vet vi også at under den samme vintermørke himmel bor dem i dag som den gang ville sortert under landshøvdingen Kvirinius i Syria.

For to julaftener siden fortalte jeg at Syria slik er skrevet inn i vårt juleevangelium, og at i dette landet Syria bor en stor kristen minoritet. I dag to år senere er tusener på tusener på flukt gjennom Europa.

Å vise nestekjærlighet hører med til det nye livet vi er kalt til å leve. Det finnes mye nød i verden, og gjennom hjelpeorganisasjoner som Kirkens Nødhjelp, kan vi alle være med på å lindre nød og gi en gave som virkelig varmer. Måtte den freden bare Gud kan gi nå inn til alle denne julen.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.